

[Behnke]

1988 kunne oplyse, at i 1988 voksede antallet af offentligt ansatte med 10.000, og i år vil antallet stige med yderligere 4.000. Den 22. juni 1988 sagde statsministeren ellers: »Der er så mange tendenser til øget personaleforbrug, at vi nu må sætte hælene i. Ellers løber det hele løbsk.« Det var også fra Jyllands-Posten.

Hvorfor er det først i løbet af de næste 10 år, man er parat til at gøre noget ved det her? Tendensen er jo, at der ikke sker noget. År for år, altså siden 1982, hvor den borgerlige regering kom til, er der blevet stadig flere offentligt ansatte. Lad mig i flæng nævne nogle tal, jeg har fra bladet Dansk Industri, der udkom med et særnummer i august 1987.

Det oplyses, at den offentlige administration nu er oppe på 80.000 personer. Den er vokset med 2.500 siden 1982. Der er blevet 567 flere politibetjente. Der er blevet 41 nye præster, selv om antallet af kirkegængere og antallet af medlemmer i folkekirken er faldende. Klubpersonalet i ungdomsklubberne er steget med 35 pct. Belægningen i børnehaverne er blevet væsentlig større, belægningen i vuggestuerne er blevet væsentlig større, og alt sammen kræver det mere personale. I folkeskolen – det er et af de mest vanvittige steder – er der siden midten af 1970'erne sket det, at der er blevet 111.000 færre elever, men 8.000 flere lærere. Og det betyder altså, at hver gang der går 14 elever ud, ansætter man minsandten en ny lærer. Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti først om 10 år gøre noget ved det?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu ved jeg ikke, om det er for meget at forlange af hr. Behnke, at han hører en lille smule efter, hvad det er, man siger.

Rent faktisk er vi i gang med at gennemføre denne reduktion af antallet af offentligt ansatte. Det er ikke noget, der først skal gennemføres om 10 år. Det er en proces, som vi er i gang med, og som vi har lagt en plan for for de næste 10 år. Og hr. Behnke har regnet rigtigt: det drejer sig om ca. 100.000 over de næste 10 år.

Men må jeg minde om, at offentligt ansatte jo ikke er én og samme ting. Der er nogle, der er ansat af staten, og så er der andre, der er ansat af kommunerne. Vi ønsker, at en reduktion af de kommunalt ansatte skal ske i forståelse med kommunerne. Vi ønsker med andre ord at for-

handle disse ting med kommunerne. Vi ønsker ikke herindefra centralt at dirigere hen over hovedet på kommunerne.

Hvis hr. Behnke har studeret sine tal meget nøje og grundigt, vil hr. Behnke have set, at en meget stor del af den stigning, vi har haft i antallet af offentligt ansatte inden for de sidste 10 år, netop har ligget i kommunalt regi. Det friholder ikke os andre for ansvar, det er ikke det, jeg prøver at give udtryk for, men jeg prøver bare at fortælle, at der altså er tale om flere elementer, når vi diskuterer personalepolitikken på det offentlige område.

Vi ønsker at respektere aftalerne, men altså også kommunernes selvbestemmelsesret. Derfor vil vi gerne have, at dette sker i samarbejde med kommunerne, men så sandelig også i samarbejde med de offentligt ansatte, for det er til gavn for gennemførelsen af en egentlig modernisering og effektivisering af den offentlige sektor. Uden samarbejde bliver den opgave ikke løst, og det er det, vi lægger op til. Derfor afviser vi den slags hovedløse forslag, som Fremskridtspartiet kommer med.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det passer ikke, når fru Pia Christmas-Møller siger, at man er i gang med det, for som jeg netop citerede fra Jyllands-Posten fra den 6. oktober 1988, steg antallet i 1988 med 10.000, og man forventer yderligere en stigning på 4.000 i 1989.

Så siger fru Pia Christmas-Møller: Jamen det er ude i kommunerne, det sker, det er ikke statens problem. Jeg skal i den forbindelse erindre om den artikel, som professor Jørgen Grønnegaard Christensen havde i Børsen den 24. februar 1988, hvor han fortæller om, hvordan det er Folketinget, der ved den løbende lovgivning overfører stadig flere opgaver til kommunerne. F.eks. skete der det, at statsgymnasierne overgik til amtskommunerne. Det betød en overflytning af ca. 2.000 personer. Professor Jørgen Grønnegaard Christensen gør op, at i alt 7.000 er gået ud af staten og over i kommunerne ganske enkelt ved, at man fra Folketingets side har lagt opgaver over på dem.

Men det er jo ikke en særlig fair måde. Det er jo ikke ærligt at sige, at man reducerer den offentlige sektor. Det, der skal ske, er, at antallet sammenlagt bliver mindre, og dér er tendensen